

ת"פ 42390/05/15 - סנדר צבי, יו. אס. אי.אי בע"מ, גרי אברמוביץ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 42390-05-15 מדינת ישראל נ' צבי ואח'

בפני כבוד השופט עמית פרייז
המבקשים/ הנאשמים 1-3
נאשמים 2-3 ע"י ב"כ עו"ד אבי אליוב
נגד
מדינת ישראל המשיבה

ע"י המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין, פרקליטות המדינה

באמצעות ב"כ עו"ד אופיר סטרשנוב

החלטה

בפניי בקשות מצד חלק מהנאשמים לביטול כתב האישום, מחמת פגם או פסול בכתב האישום.

לטענות נאשמים אלה, הם הנאשמים 1-3, כתב האישום הוגש בניגוד להנחיית היועץ המשפטי לממשלה מס' 8.1101. הבקשה אשר הוגשה מטעם נאשמים 2,3 מפורטת יותר מזו אשר הוגשה ע"י נאשם 1. בבקשה מטעם נאשמים 2,3 נטען כי כתב האישום אינו עומד בתנאי ההנחיה, וזאת מפני שבמקרה זה לא נעשה שימוש בסמכות האכיפה באופן נקודתי, אין נסיבות מיוחדות ואין עניין ציבורי חשוב. לאור האמור נטען כי בכתב האישום נפל פגם חמור המצדיק את ביטולו.

הסוגיה המועלית בתיק זה הועלתה במספר תיקים שנדונו בבית משפט זה בחודשים האחרונים- ת.פ 20737-12-14 מ"י נ' פרידמן ואח', ת"פ 50156-10-14 מ"י נ' אונגר ואח', ות"פ 19304-11-14 מ"י נ' נכסי מ. ליפקיס בע"מ ואח'. ההחלטות שניתנו בתיקים אלו, רלוונטיות בשינויים ובהתאמות המחוייבים גם לתיק הנוכחי.

הנחייה 8.1101 לעיל קובעת בין היתר את התנאים להפעלת סמכות האכיפה המקבילה של המדינה בדיני התכנון והבניה, הן בהיבט חקירה, והן בהיבט הגשת כתב אישום, ביחס למרחב תכנון של ועדה מקומית. בהנחייה נקבע כי ככלל

השימוש בסמכות האכיפה המקבילה ייעשה "באופן נקודתי, בהתקיים נסיבות מיוחדות, לגבי מקרה מסוים או סוג מסוים של מקרים, שבהם מתקיים עניין ציבורי חשוב, המצדיק טיפול על ידי מערכת האכיפה של המדינה".

לטענת ב"כ המאשימה, בתיק זה מתקיימות נסיבות המיוחדות המצדיקות את הגשת כתב האישום ע"י פרקליטות המדינה ולא ע"י הוועדה המקומית. לטענת ב"כ המאשימה העובדה כי מדובר בהיקף שימוש נרחב של כ- 1,500 מ"ר, כמו גם העובדה שחלק מהעבירות מבוצעות מזה מספר שנים, מצדיקות הגשת כתב אישום על ידי המדינה. לטענתו, משכך צדקה היחידה הארצית כאשר הפעילה את סמכות המדינה וחקרה את העבירות בתיק זה, וצדקה הפרקליטות כאשר החליטה על הגשת כתב האישום ע"י המדינה.

אינני מקבל טענה זו, שכן בבית משפט זה הוגשו פעמים רבות ע"י הוועדה המקומית לתכנון ובניה דרום השרון, אשר בסמכותה מצויים המקרקעין נשוא כתב האישום שבפניי, כתבי אישום בעלי נסיבות דומות לזה שבפניי עתה, היינו היקף עבירות של מעל אלף מ"ר, במשך שנים, ואף תוך שימוש מסחרי בקרקע חקלאית מוכרזת. אדרבא, לא אחת נוסף לתיקים מסוג זה גוון חמור משמעותי, של הפרת צווים שיפוטיים. המדובר בוועדה פעילה במיוחד, אשר דווקא תיקים חמורים יחסית, מהסוג נשוא כתב האישום שבפניי, מאפיינים אותה ומייחדים אותה מוועדות אחרות הפעילות בבית משפט זה. נוכח האמור, נסיבות העבירות בכתב האישום שבפניי אינן מלמדות על מקרה מיוחד באופן המצריך את הפעלת סמכות האכיפה המקבילה.

מעבר לאמור ציין ב"כ המאשימה, כי היחידה הארצית היא זו שבצעה את החקירה בענייננו, ובמקרים שבהם הופעלה סמכות המדינה כבר בשלב החקירה, אין כל חובה בהפעלת שיקול דעת חוזר, ותיק החקירה של המדינה עובר להמשך טיפול ע"י התביעה של המדינה. לטענתו, עיון בהנחיית היועמ"ש לממשלה מגלה כי אין מנגנון להפעלת סמכות המדינה בשלב התביעה במקרים בהם החקירה בוצעה ע"י המדינה.

לעניין זה יאמר, כי בהחלטתי מיום 24/6/15 בת.פ. 20737-12-14 לעיל, קבעתי כי **"אין להסיק שביצוע פעולות חקירה על ידי המדינה מחייב באופן נגזר את הגשת כתב האישום על ידי המדינה וזאת כחריג לכלל בדבר הגשת כתב אישום על ידי התובע של הוועדה המקומית הרלוונטית"**. הדברים נאמרו שם בהקשר של חקירה על ידי המדינה שהיתה מוצדקת נוכח העדר אכיפה בהיבט זה מצד הוועדה המקומית הרלבנטית. מכח קל וחומר הם רלבנטיים לענייננו עת עסקינן בוועדה מקומית אשר מבצעת אכיפה של ממש אף בהיבט החקירתי, כך שעל פניו לא היה צורך במקרה זה גם בחקירה על ידי המדינה.

ב"כ המאשימה אף מפקפק בסמכותו של בית משפט זה להורות על ביטול כתב אישום היכן שהוגש בניגוד להנחיית היועמ"ש לממשלה לעיל. בכל הכבוד, דווקא משום החשיבות שבהנחיה, דבר שעליו לא חולק ב"כ המאשימה, הרי שעל בית המשפט להקפיד בקיומה, ואין דרך אחרת לעשות כן אלא לבטל כתב אישום שהוגש תוך הפרת ההנחיה. מעבר לכך, העובדה שזהו כתב האישום הרביעי בו עולה הטענה ומתבררת כנכונה, וזאת מבין כעשרה כתבי אישום שהוגשו במשך כשנה מטעם המדינה בתחום התכנון והבניה בבית משפט זה, מלמדת על כך שאין הקפדה מספיקה על קיום ההנחיה, ולו בבית משפט זה; עניין זה מחדד את הצורך בביטול כתב האישום כאשר הופרה ההנחיה.

נוכח כל האמור, משכתב האישום הוגש בניגוד להנחיית היועמ"ש לממשלה, הריני מקבל את הטענה בדבר פגם או פסול בכתב האישום, ומורה על ביטול כתב האישום, אך זאת בענינים של הנאשמים 1-3 בלבד.

בנסיבות העניין, הישיבה שנקבעה ליום 23/12/15, תתקיים רק ביחס לנאשמים 4,5.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בלוד בתוך 45 ימים מיום המצאה.

ניתנה היום, 13 דצמבר 2015, בלשכה, בהעדר הצדדים.
המזכירות תעביר עותק מההחלטה לצדדים בהקדם.